

מסורת הש"ס

(א) ולקמן מהלך (ב) ולעיל
 (ג) לקמן נכח (ד) ולעיל
 (ה) ולעיל כ: ושיני,
 (ו) ולעיל ל: ושיני,
 (ז) סנהדרין פא, כריתות ד':
 (ח) וספחא סנהדרין פ"ב,
 (ט) כריתות ד': (י) ודברים
 כה: (יא) רש"ל (כ) ולדוד
 רש"ש (ל) ודברים כה:

תורה אור השלם

1. ונגשה יכמתו אליו
לעיני הזקנים והלצה
נעלו מעל רגליו וירקה
בפניו וענתה ואמרה
ככה יעשה לאיש אשר
לא יבנה את בית אחיו.
דברים כה ט

גליון הש"ס

גמ' ור"ש חיבא דנשא
בת. ע"ן נספר המקנה
לקידושין דף עו ע"ב נתיב
ד"ה פדט לכ"ב:

הגהות הב"ח

(א) נח' חזק' להעמיד
ויהי' נח' ק"ל ושיירא:
(ב) רש"י ד"ה מיתלא וכו'
מן היבוס ולא פקע:
(ג) תיר"ה (בעמוד הקודם)
מדרבנן וגורס י"ו יעוד
דהס' לעיל מינה קרי
רנא: (ד) דכ' שנא' וכו'
ואע"ג דכ"ה וכו' לעיל
נפקי' משום דמון וכו'
מצי' לה שלא במקום:

מוסף רש"י

[illegible]

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

הבאות מבית אחד חדל
אמתניתין קאי שאס נתן
ואח"כ מת הושרה אשתו
מאמר דעבד שקליה ולא

ומקצתו חלוץ ויאמרו אי דמייבם והדר חליץ
הכי נמי אלא גזירה ^זדילמא חליץ ברישא
והדר מייבם וקם ליה 'באשר לא יבנה ורחמנא
אמר ^חכיון שלא בנה שוב לא יבנה ^טאמר
כבא נתן גט למאמרו הותרה צרתה אבל
זיוא אסורה במחלפה כבעלת גט ^יאיכא
אמרי אמר רבא רבא נתן גט למאמרו הותרה
אפי' היא מאי מעמא מאי דעבר בה שקליה:
במתני' ^{יא}שני אחין נשואין שתי אחיות ומת
אחד מהן ואחר כך מתה אשתו של שני הרי
זיוא אסורה עליו עולמית הואיל ונאסרה עליו
שעיה אחת: **גמ'** פשיטא השתא ומה התם
שלא מידחיא מהאי ביתא לגמרי אמרת
לא הבא דקא מידחיא מהאי ביתא לגמרי
לא כ"ש תנא הא תנא ברישא והך חזיא
להיתירא ^{יב} ושריא והדר חזיא לאיסורא
ואידי ^{יג}דחביבה ליה אקדמה 'ומשנה לא
הוה ממקומה ח"ר בא עליה חייב עליה
משום אשת אה ומשום אחות אשה דברי
רבי יוסי רבי שמעון אומר אינו חייב אלא
משום אשת אה בלבד והא תנאי ר"ש אומר
אינו חייב אלא משום אחות אשה בלבד לא
קשיא כאן שנשא חי ואח"כ נשא מת כאן
נשנשא מת ואח"כ נשא חי ^{יד}ור' שמעון היכא
נשנשא מת ואח"כ נשא חי כיון דאיסור אחות
אשה לא חיל תתיבס 'יבמי אמר רב אשי
איסור אחות אשה מיתלא תלי וקא אי פקע
איסור אשת אה אחי איסור אחות אשה
תחיל והילכך לא פקע וסבר רבי יוסי איסור
חל על איסור והא תנאי ^{טו}עבר עבירה שיש
בה שתי מיתות נידון בחמורה רבי יוסי
אומר נידון בויקה הראשונה הבאה עליו
ותנאי ^{טז}כיצד אמר רבי יוסי נידון בויקה
הראשונה הבאה עליו חמותו ונעשית
אשת איש נידון בחמותו אשת איש
נעשית חמותו נידון באשת איש
אמר

[נח]: הדר חוץ לאיורא.
 פילה יצמה יבא עליה:
 ה' הראשונה שמירה היא
 לא וזה המקומה לעוקרה
 אשת אה. דאיה רחמנא
 בנים: אלא משום אשת
 ואח"כ נשא חי. דלאיור
 אשה ומיל עה דקקבר
 כ נשא מפ. אלו אחות
 יתה עומדת עליו בציבור
 איורא אלא אח הוא חזיר
 רח משום טעמא דלאיור
 ואיור אחות אשה מוכן
 לאן פקע איורא אשת
 הון מחמוי והיא אשת אשת
 ידיון בחמורה. בשרישה:
 ונה כנשא בתה: ידיון
 אחי איור מחמוי ומיל
 הן למדייניה בחמורה:
 אחר

אשת אהרן מן האבד פוטרת
גליו עולמית גם היא פוטרת
בזמנות. ואין זה מכא

לב.

מאמר ולא גזרין לה לכו אשת שני מחים ו"כ' מי שעליה זיקת יס' אחד כו' לא הייא דרשא גמורה אלא אסמכתא בעלתא וקשה דבפרק בחדא גזטין (דף פנ: וס) אמר' אלא אשת ב' מחים היכי משכחת לה משמע דכיו דאורייתא ואפי' בחד דוכתא וי"ל דפלוגתא דתנאי היא

כדמוכח לקמן בסוף האזהר רצח
 (דף 15:) גבי בן תשע שנה על יבמתו
 ומשגדל נשא אשה אחרת ומת
 השני חולל נא תמיכתו להשגות
 שהיא בעלת זיקת שני יצמן חוללת
 ולא תמיכתו ופירש בגמרא וישנו
 ביאת בן תשע כמאמר בגדול ותדחה
 זרה מיבוס פירוש כי הלא מסוק
 לרבי יוחנן דעשו ועשו ופליג תנא
 דשמעון אההוא תנא דהאי תנא
 דשמעון גור משום זרה פירוש
 דקא אכר בעלת מאמר משום דליכא
 דקא אכר בעלת דגדול בשמעון דלמא
 חליץ והדר מייבס כדפירש בקונטרס
 אבל משום זיקת שני יצמן לא
 מיתקשר דלאו דאורייתא ומיהו כי
 יבוס זרה כהנה נמי כמאמר טעו
 היכא דליכא נמי כדקאמר ההם
 רבא לגיל דאפי' היכא דליכא זרה
 כהנה מיתקן חללה יצומי לא מייבסא
 ותנא דההם לא גור משום זרה פ'
 הא דקא אכר בעלת ביאת בן תשע
 לייצומי לאו משום זרה חלל אטו אשת
 שני מתים דהוי בעלתא דאורייתא
 דוקא דדידה גזרו אבל בזהרה לא
 דלא רלו להמירי נמי כגהרה אטו
 אשת שני מתים וההיא דריש המגדש
 (נטיק 38:) כההוא תנא וריצין פירש
 שני דלכלוי עלמא אשת שני מתים
 דאורייתא דלא דהכא גזר כלל אשת
 השני משום זרה דהיינו בעלת מאמר
 דקא קבר כיון דבעלמא אשת שני
 מתים דאורייתא ממתייר אפי' באלוי
 ותנא דההם לא ממתייר כולי האי
 ולא גזר בלשמו ש' בן תשע אטו
 בעלת זיקת שני יצמים וקשה דהכא
 מסוק דשמעון דקא תנא משום זרה
 גזירת דפוסה דהא ועוד דההם (א)
 קרי רבא ללשמו זרה וקאמר נמי
 וישנו ביאת בן תשע כמאמר בגדול
 ותדחה זרה כו' והכא קרי בעלת
 מאמר זרה וריצין הקשה לעזמו שחי
 מזהר חללי וזכרי וזכרי וזכרי
 אמר

נבא אַמאָר ב'ו, הקשה ריב"ן דמתן צפ"ק (ו' וק' דף ג') דיש מאמר אחר מאמר ואס עשה מאמר צו וצו לריכז ב' גיטין וחילוף בין יס אחר לב' יבמות בין ב' יבמין ליבמה אחת אבל יבומי חד מיניהו לא ולכרז יתן נס למאמרו ולא ליסמו ליבומי אידך וסידך למתחלה לא לעשות כן דגורין גט למאמרו אטו גט לריכז ודוקא צדיעבד קאמר הכא רבא דהותרת אפי' היא דכיון דמו ליכא למיגזר צהאי מאמר אטו שאר מאמרות דעלמא לא גורין דלא שכיח טולי היא אבל למתחלה גורין משום היא מאמר גופיה:

דאידחיא מהאי ביהא אגבירי א"א אע"ג דאחוי צדק נפילה צבא שמעיין מבבא דלעיל כדאמר לעיל (דף ג.) מ"מ כיון דאידחיא מהאי ציחא לגמרי פשיטא דאקסירא אע"ג דחויא צבא נפילה ועיל דקאמר טעמא דאידחיא בכך נפילה אחאי מתנחין משום דאכתי לא אסיק דאעמיה טעמא דאידחיא מהאי ציחא:

שנשא ו' וצ"ח"ב נשואה ש"ה (ו' אע"ג דכתי חייל גוונא שרו צ"ש צרה לייבומי לעיל צפ"ק (דף ה.) דכיון דלא חייל אסור אשת אח חשבי שלא בתקום מבור ר"ש ית ליה היא צבורא ומכל מקום הרי היא אשת אחיו: **לא** אפק. ו' וק' דלא חייל אסור אשת אחא אסורה נמי הורה לייבומי כיון דלא אפק אסור אשה אח כמו אילוני דאוקרת צרחה אע"ג דאין בה אסור צרחה וליחשבה צדיי ט"ו נשים צפ"ק (דף ג.) ודף ד'.) למי' צלוגתא צרחה וליחשבה וי"ל דהי כיון דמנח אחות אשה אסירה בכלל אחות יקרא ראשונה דכלאו הכי מי שנחשבי צ' מיתות נידון צבורא:

אסור

הרי הוא כמו שאני ואני כן אלא זקת ראשון, יצאנו יחד, עד כאן שיין לעמוד קודם
מסוב זקת שני יצאנו (לכבוד) שתי מיתות, המוסיף ואשם איש אישא קריפה וחנק, וקריפה
דאין איסור חל על איסור וחסם.

עין משפט
ור מצות

לֹד א מ״י פ״ו מהלכות
 יצוס הלכה כט
 עוש״ע אה״ע סימן קעד
 סעיף ה׃
 לֹד ב מ״י פ״ו שם הל׳
 יב עוש״ע אה״ע
 סימן קעה סעיף א׃
 לֹד ג מ״י פ״ד מהל׳
 סנהדרין הלכה ד׃

תוספות ישנים

[illegible]